

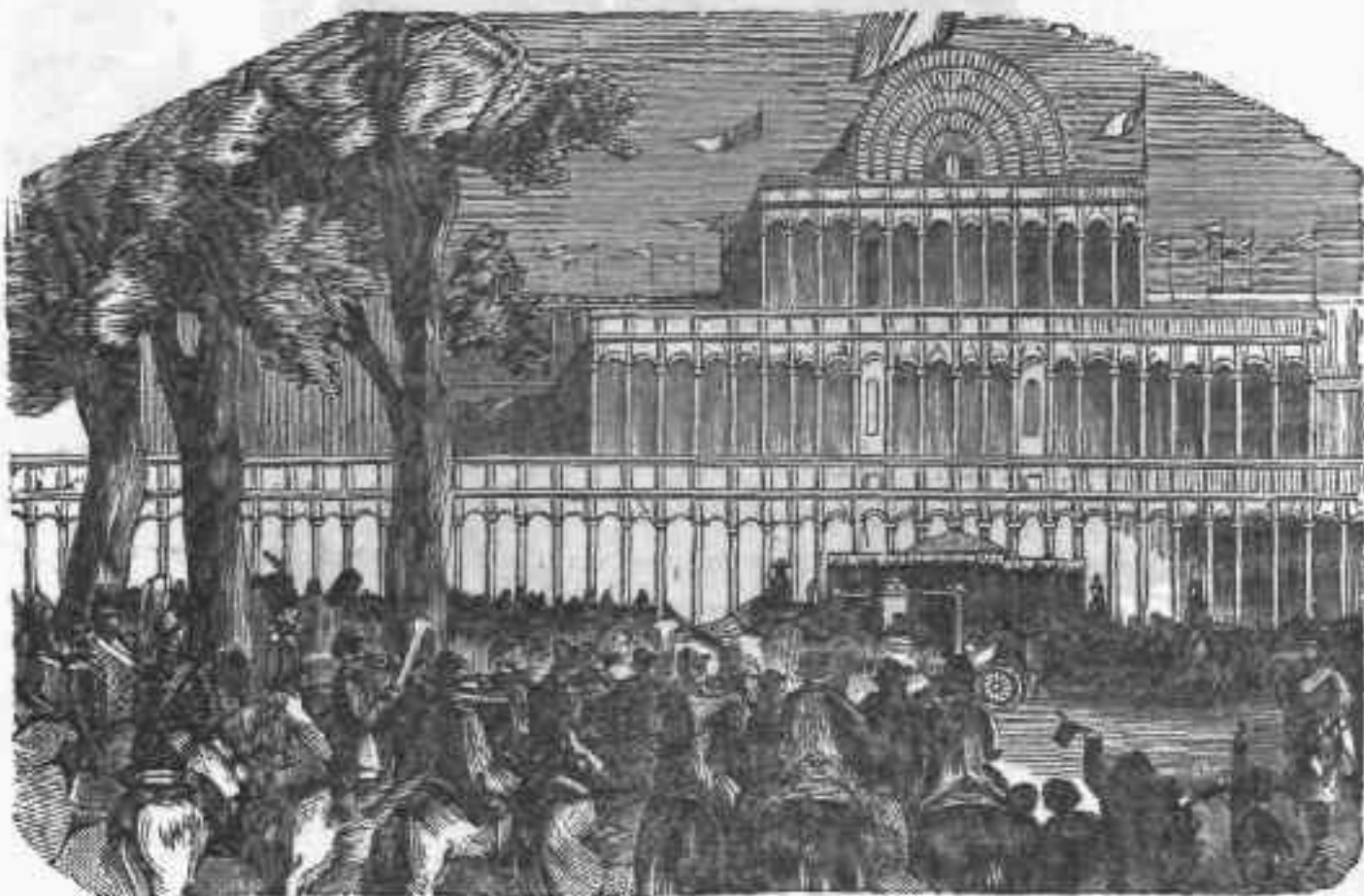
ἔχσαν μὲν τὴν λαμπρότητα τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν οὗτος προέστη τῶν πραγμάτων, ἀλλὰ δὲν ἐγένοντο κατ' ἐπίνοιαν καὶ ὑπαγόρευσιν αὐτοῦ. Τὸ ἀναμφίβολον εἶναι, ὅτι ὁ ἀνὴρ ἦτο φύσει μεγαλουργός, τολμηρός, πολυμήχανος· καὶ ὅτι ἐκθύμως μὲν εἶπετο τῇ φύσει ταύτῃ, εἰς πάντα δὲ προθύμως συνεργούς εἶχε τὴν τε περιουσίαν ἔθνους πλουσίου, καὶ τὴν ἀνδρείαν ἔθνους γενναίου.

Ἐν μέρει ὁμως ἀνεδείχθη τῷ ὄντι ἄξιος ὅλων τῶν ἐπυφρημάτων ὅσαι ἀπεδόθησαν ποτε αὐτῷ. Ἡ κατατὸν πόλεμον ἐκεῖνον ἐπιτυχία ἴσως ὀφείλεται μᾶλλον εἰς τοὺς χρηματικούς πόρους καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ ἔθνους, ἢ εἰς τὴν ἐπιτηδειότητα τῶν διαταγῶν τοῦ ὑπουργοῦ. Ἀλλ' ὅτι τὸ ἐθνικὸν πνεῦμα εἰς τοιαύτην μετεωρίσθη περιωπὴν, ὅτι οἱ ἐθνικοὶ πόροι μετὰ τὴν αὐτῆς ἀπαρδειγματίστου προθυμίας προεφέρθησαν, τοῦτο ὑπῆρξεν ἀναμφισβητήτως ἔργον τοῦ Πίττ. Τὸ πῦρ τῶν λόγων αὐτοῦ κατέφλιξεν ἅπαν τὸ βασιλεῖον. Τὸ πῦρ ἐκεῖνο ἐξέκαυσεν ἕνα ἕκαστον τῶν στρατιωτῶν, ὅσοι ὤρμησαν ἐπὶ τὰ τεῖχη τῆς Κυβερνήσεως, ἕνα ἕκαστον τῶν ναυτῶν, ὅσοι ἐτακείνωσαν τὸν Γαλλικὸν στόλον ἐν μέσῳ τῶν Βρετανικῶν βρεγῶν. Ἀμα περιελθὼν εἰς τὰ πράγματα ὁ ὑπουργός ἐνεφύτησεν εἰς ἅπαντας τοὺς στρατηγούς τοὺς ὁποῖους μετεχειρίζετο, τὸ ἴδιον αὐτοῦ ἀκαθίκτον, καὶ παντοποῖόν, καὶ ἀνένδοτον πνεῦμα. καθὼ, αὐτὸς, ἦσαν καὶ

αὐτοὶ ἤδη ἑτοιμοὶ νὰ κινδυνεύωσι μὲν τὰ πάντα, ἐπανελημμένως δὲ ν' ἀναβρίπτωσι τὸν περὶ τῶν ὧν κύβον, μηδέποτε δὲ νὰ θεωρῶσι τι ὡς ἀποτελεσθὲν, ἐνὸς ὧν ὑπελίκετο νὰ πράξωσι τι, καὶ νὰ προτιμῶσι τὸ ἀποτυχεῖν τοῦ μὴ τολμησαί. Ὁ ὑπουργός ἠδύνατο νὰ φανῇ ἐπισεικὴς πρὸς τὴν θρασύτητα τῆς ἀπερισκεψίας, ἀλλὰ πρὸς τὴν ὑπερβολὴν τῆς περισκέψεως ἦτο ἄδυσώπητος. Εἰς καθὼς ἄλλους καὶ κατ' ἄλλων ἐργῶν ὁ τοιοῦτος τῆς διεξαγωγῆς τοῦ πολέμου τρόπος ἠδύνατο νὰ ἀποτύχῃ. Ἡδουκίμησε δὲ διὰ τὴν τότε κατάστασιν τῆς Γαλλικῆς κυβερνήσεως καὶ τοῦ Γαλλικοῦ ἔθνους. Εἰς τοὺς μωροὺς καὶ ῥαδιούργους αὐλικούς τῆς Οὐερταλίας, ὁ ῥηξήνωρ ἐκεῖνος ἀντίπαλος ἐνεποίησε τρόμον καὶ ἀμηχανίαν. Πανικὸς φόβος διδόθη εἰς ἅπασας τῆς κοινωνίας τὰς τάξεις. Οἱ ἐχθροὶ τῆς Ἀγγλίας ἐθεώρησαν ὡς πεπρωμένον τὸ αἰετοῦ ποτε ἡττηθῆναι ἢ μία νίκη παρήγαγεν οὕτω τὴν ἄλγην, μίχαις οὗ τελευταῖον αἱ διαμαχόμεναι τῶν δύο ἔθνων δυνάμεις κατήντησαν νὰ μὴν ἀπαντῶνται εἰμὴ μετὰ θαρρύους μὲν ὑβριστικοῦ ἄφ' ἑνὸς, μετὰ φόβου δὲ ἀνάνυρου ἀφ' ἑτέρου.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ ἀκόλουθον φυλλάδιον).

ΛΗΞΙΣ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΕΚΘΕΣΕΩΣ.

Χρυστάλλινον Παλάτιον

Φίλε !

Ἐξέρχομαι ἀπὸ τὸ χρυστάλλινον παλάτιον, ὅπου ἐκτὸς τῆς σήμερον ἡ λήξις τῆς παγκοσμίου ἐκθέσεως. Ἡ τελετὴ ἐγένετο προεδρεύοντος τοῦ πρίγκηπος Ἀλβέρτου, παριστώτων τῶν βασιλικῶν ἐπιτρόπων καὶ

τῶν μελῶν τῆς ἐκτελεστικῆς ἐπιτροπῆς, καὶ ἀναγνώσθαι τῶν δύο λόγων, τοῦ μὲν ὑπὸ τοῦ Λόρδου Κάνιγγ-αμ, ἐξ ὀνόματος τῶν ἐνόρκων, παρευσιτάσαντος καὶ σημειῶσιν ἐκείνων πρὸς οὓς ἀπενεμήθησαν βραβεῖαι, τοῦ δὲ ὑπὸ τοῦ πρίγκηπος αὐτοῦ, ἐκφράσαντος ὑμνήσαντος διὰ τὸ αἰτίον πέρας τῆς ἐκθέσεως. Ἡ